

Song of Songs Chapter 1 שִׁיר הַשִּׁירִים 1

1. The Song of Songs, by/about Solomon.
2. Let him give me of the kisses of his mouth!
For your love is more delightful than wine.
3. our ointments yield a sweet fragrance,
Your name is like finest oil—
Therefore do maidens love you.
4. Draw me after you, let us run!
The king has brought me to his chambers.
Let us delight and rejoice in your love,
Like new wine^e they love you!
5. I am dark, but comely,
O daughters of Jerusalem—
Like the tents of Kedar,
Like the pavilions of Solomon.
6. Don't stare at me because I am swarthy,
Because the sun has gazed upon me.
My mother's sons quarreled with me,
They made me guard the vineyards;
My own vineyard I did not guard.
7. Tell me, you whom I love so well;
Where do you pasture your sheep?
Where do you rest them at noon?
Let me not be as one who strays^c
Beside the flocks of your fellows.
8. If you do not know, O fairest of women,
Go follow the tracks of the sheep,
And graze your kids^fAs a pretext for coming.
By the tents of the shepherds.
9. I have likened you, my darling,
To a mare in Pharaoh's chariots:
10. Your cheeks are comely with plaited wreaths,
Your neck with strings of jewels.

א. שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר לְשִׁלְמֹה:

ב. יִשְׁקֶנִי מִנְּשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים דְּדִיךָ מִיַּיִן:

ג. לְרִיחַ שְׁמֵנֶיךָ טוֹבִים שֶׁמֶן תִּזְרַק שְׁמֶךָ עַל-כֵּן עַל־מֹת אֶהְבֹּדְךָ:

ד. מִשְׁכְּנִי אַחֲרֶיךָ נִרְוָצָה הֵבִיאֵנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו נְגִילָה וְנִשְׁמַחָה

כָּךְ נִזְכָּרָה דְּדִיךָ מִיַּיִן מִיִּשְׁרָיִם אֶהְבֹּדְךָ:

ה. שְׁחֹרָה אָנִי וְנֹאזָה בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְלִי קָדָר פִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה:

ו. אֶל-תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרְחֹרֶת שֶׁשָּׂזַפְתָּנִי הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי נְחֹרוּ-בִי

שְׁמֵנִי נִטְרָה אֶת-הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי לֹא נִטְרָתִי:

ז. הַגִּידָה לִי שְׂאֶהְבֶּה נַפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה אֵיכָה תִרְבִּיץ בְּצִהָרִים שְׁלֹמֹה

אֶהְיֶה כְּעֵטָה עַל עֲדָרֵי חֲבֵרֶיךָ:

ח. קוֹל דוֹדִי הִנֵּה-זָה בָּא מִדֹּלַג עַל-הַהָרִים מִקִּפְץ עַל-הַגְּבָעוֹת:

ט. דוֹמָה דוֹדִי לְצִבִּי אֹו לְעַפְרַי הָאֵילִים הִנֵּה-זָה עוֹמֵד אַחַר כְּתָלָנוּ

מִשְׁגִּיחַ מִן-הַחֲלִזוֹת מִצִּיץ מִן-הַחֲרָכִים:

י. עֲנֵה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוֹמִי לָךְ רַעִיתִי יַפְתִּי וְלִכִּי-לָךְ:

11. We will add wreaths of gold
To your spangles of silver.

12. While the king was on his couch,
My nard gave forth its fragrance.

13. My beloved to me is a bag of myrrh
Lodged between my breasts.

14. My beloved to me is a spray of henna blooms
From the vineyards of En-Gedi.

15. Ah, you are fair, my darling,
Ah, you are fair,
With your dove-like eyes!

16. And you, my beloved, are handsome,
Beautiful indeed!
Our couch is in a bower;

17. Cedars are the beams of our house,
Cypresses the rafters.

י"א. כִּי־הִנֵּה הַסֵּתוֹ עָבַר הַגֶּשֶׁם חִלְף הַלֵּף לּוֹ:

י"ב. הַנֶּצְנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְמִיר הַגֵּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמַע בְּאַרְצָנוּ:

י"ג. הַתְּאֵנָה חֻנְטָה פְּגִיהַ וְהַגִּפְנִים סְמָדָר נִתְּנוּ רֵיחַ קוֹמֵי רַעִיתִי יְפִתִּי
וּלְכִי־לָךְ:

י"ד. יוֹנְתִי בַחֲגוּנִי הַסֹּלַע בְּסֵתֵר הַמְדַרְגָּה הַרְאִינִי אֶת־מְרְאִיךָ הַשְּׁמִיעֵנִי
אֶת־קוֹלְךָ כִּי־קוֹלְךָ עָרַב וּמְרְאִיךָ נְאוּהַ:

ט"ו. אֶחְזוּ־לִנּוּ שְׁעָלִים שְׁעָלִים קִטְנִים מְחַבְּלִים כְּרַמִּים וְכַרְמֵינוּ סְמָדָר:

ט"ז. דוֹדֵי לִי וְאֲנִי לּוֹ הָרַעַה בְּשׁוֹשָׁנִים:

י"ז. עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנִסּוּ הַצִּלְלִים סֵבַ דְּמַה־לָּךְ דוֹדֵי לְצַבִּי אֹו לְעַפָּר
הָאֵילִים עַל־הָרִי בְּתֵר: